

A Hunyadi Mátyás teljesítménytúra gyalogos 30-as változata

Táv: **33,5 km**

Teljes szintemelkedés: **1095 m**

Teljes szintereszkedés: **1095 m**

Szintidő: **9 óra**

Túránk útvonala a Gorbó völgyében található poligontól indul és a Bükk-erdő ismert ösvényeit járja be. Miután átvettük indítócsomagjainkat, elindulunk a Gorbó-völgyi makadámúton, majd a kerítéshez érve eltérünk balra (HM-01), felfele az erdő felé. Rövidesen egy kiásott gödörhöz érünk, ezt próbáljuk óvatosan kikerülni. Már az első fél km-en 40 métert emelkedünk, így hamar bemelegszünk, a fák közül kiérve pedig letekinthetünk a rajt helyszínére. Amennyiben előre haladnánk tovább az előttünk lévő úton, leérnénk a Kerékcsárdához, így helyette feltérünk jobbra (HM-02), kimásszuk a meredek emelkedőt, majd az erdő alatt ismét jobbra térünk, nemsokára pedig betérünk az erdő fái közé, kikerülve az előttünk tátongó újabb hatalmas gödröt (HM-03). Utunk hamarosan belefut a kék kereszt jelzésbe, innen kezdve a sokunk által ismert erdei ösvényen haladunk gyönyörködve az őszi színekben pompázó Bükk-erdőben. 800 m után a narancssárga pötty jelzés, valamint a Mókus tanösvény feltér balra (HM-04), mi viszont haladunk tovább egyenesen a kék kereszten. Alig 300 m után a kék jelzésről jobbra leágazik egy másik erdei út (HM-05), amely a Cérna-forrás tisztására vezet. Egy rövid ideig ezen az úton haladunk, majd betérünk balra a fák között. Néhol fára festett zöld jelzés mutatja, hogy jó úton járunk, hamarosan pedig megérkezünk túránk első állomásához, a Cérna-forrás tisztására (1. EP), ahol a pontbírók beragasszák a matricát igazolólapunkba. A pihenőhelyen fából készült asztalokat és padokat is találunk, innen pedig lesétálhatunk a vékony folyású forráshoz (HM-06), amely csapadéktalan időszakokban néha teljesen kiszárad. Az ellenőrzőponttól tovább indulva elhaladunk egy fából készült filagória-szerűség mellett, majd kevesebb, mint 350 m után ismét kiérünk a kék kereszttel jelzett útra, ám hamarosan ismét búcsút veszünk tőle, ugyanis betérünk jobbra a bokrok között a piros háromszög jelzést követve (HM-07). A kevésbé járt, idilli ösvényen ritkán találkozunk túrázókkal, így élvezhetjük a természet csendjét. 1 km után kiérünk egy szélesebb erdei útra (HM-08), ahol megpillantjuk a Slamovics-házat, amely a két világháború között kocsmaként működött. Itt jobbra térünk, majd a piros kör jelzést követve, 360 m megtétele után elérkezünk túránk második állomásához, a Brüll-kilátóhoz (2. EP). Az EKE egykori alelnökéről, Brüll Emánuel nyelvművelőről (1884-1951) elnevezett kilátóról szép panoráma tárul elénk: alattunk a Gorbó völgye terül el, szemben a kopár Gorbó-gerinc, kicsit távolabb a Havas-bükke platója, ha pedig nagyon figyelmesek vagyunk, a Feleki-gerinc legnyugatibb csúcsának, a Kis-Magura kúpjának tetejét is megpillanthatjuk. A látóhatáron a Gyalui-havasok magaslatai is feltűnnek, amelyeket tiszta időben könnyen beazonosíthatunk: Öreghavas, Buszkát, Gergely, Testes, Izsár. Miután lebélyegeztettük igazolólapjainkat, megpihenhetünk, elfogyaszthatjuk tízórainkat, napfürdőzés közben pedig gyönyörködünk a panorámában. Szabó T. Attila *Nyelv és múlt* című tanulmánygyűjteményében így írt a kilátó névadójáról: „*Akik ismerték Brüll Emánuel, tudják, hogy szenvedélyesen szerette a természetet. Nemcsak a tanítási szünnapokon, sokszor hétköznapi is kiment a természetbe. Tudatosan vallotta, környezetében élőszóval és ezen túl a toll meggyőző erejével is hirdette, hogy az embernek nem szabad kiszakadnia a természetből, a szellemi munkának meg éppen szüksége van a szabályos időközökben, ütemesen megismétlődő kapcsolódásra mind a testi, mind pedig a szellemi rugalmasság megőrzése érdekében.*” Miután feltöltöttünk kiüresedett energiaraktárainkat, búcsút intünk a pazar kilátásnak és

elindulunk visszafele a piros kör jelzésen. Nemsokára elhaladunk a már ismerős Slamovics-ház mellett (HM-09), így, ha kedvünk tartja, közelebből is megtekinthetjük. Tovább haladva az erdei úton 730 m múlva a piros háromszög jelzés belefut a kék keresztbe (HM-10). Ennél a kereszteződésnél a Gy10 túraváltozat résztvevői visszafele indulnak a kék kereszt jelzésen, mi viszont és a Gy20, illetve K35 túraváltozat résztvevői, tovább haladunk az Árpád-csúcs irányába, szintén a kék kereszt jelzést követve. 880 m múlva kiérünk az erdőből egy mezőre (HM-15), amelyet a kolozsváriak Bivalyosnak neveznek, ugyanis az itt található időszakos kis tavakban hajdanán bivalyok fürdöztek. Egy kisebb emelkedő és 800 m megtétele után lassan kitarulkozik előttünk a táj, és ismét megcsodálhatjuk a Gyalui-havasok vonulatát. A szelicei úthoz érve (HM-16) óvatosan átkelünk az úttesten, majd betérve az erdőbe továbbra is a kék kereszt jelzést követjük. Kevesebb mint 200 m múlva az ösvény élesen feltér jobbra (HM-17), innentől pedig kezdődik a fokozatos emelkedés. 1,1 km megtétele alatt 100 m szintemelkedés vár ránk, mígnem elérkezünk túránk következő fontos állomásához, az Árpád-csúcsához (3. EP), amely 832 méterével a Feleki-gerinc legmagasabb pontja. Igazolólapjaink lepecsételtetése után szép új csúcsjelző táblát pillanthatunk meg, amelyet a Rupicapra Hegyisport Egyesület készítettet. A csúcson régen kilátótorony állt, amelyet az EKE állított 1905-ben, de sajnos az első világháborúban tönkrement. Később épült egy katonai célokat szolgáló, messziről látható faépítmény, ami a 80-as évekre elkorhadt. A régi kilátóról egész körpanorámában volt részük a túrázóknak, a Gyalui-havasokat, a Kis-Szamos völgyét, a Bácsi- és Lomb-erdőt is lehetett látni. Amikor a területet Csűrlye falu állattenyésztőknek adta bérbe, dróttal körbekerítették és juhokat tartottak, az utóbbi időben viszont elhagyottan áll, de a kerítés megmaradt, benőtte a bozót és a gaz, amely eltakarja a kilátást. Pedig a táj nagyon szép, dél felé látszik a Tordai-hasadék, a Székelykő és az Aranyos-völgyét szegélyező hegyhátak. Télen tiszta időben még a Fogarasi-havasok hóborította bércei is felvillannak a láthatáron. Miután feltöltöttük kiüresedett energiaraktárjainkat, tovább indulva útvonalunk szétválik a Gy20-as útvonaltól, hiszen mi és a K35 résztvevői a Kis-Magura irányába folytatjuk a túrát, ők viszont az erdő szélén haladnak tovább a Mikesi házak irányába. Az Árpád-csúcsról egy ösvényen indulunk előre a sűrű növényzet között, majd végig haladunk a mezőn a már említett kerítés mellett, 250 m múlva pedig ösvényünk belefut egy szélesebb mezei útba (HM-21), amelyen jobbra térünk és párhuzamosan haladunk a tőlünk lentebb lévő földúttal. 270 m után egy rövid ideig ismét betérünk a fák közé, majd egy bekerített ingatlanhoz érve balra térünk (HM-22), és a kerítés mellett haladva kiérünk a széles földútra, amelyen jobbra térünk. 230 m múlva útelágazáshoz érünk (HM-23), ahol a bal oldali utat választjuk, majd 120 m után újabb elágazáshoz érünk (HM-24), ahol ez alkalommal a jobb oldali utat választjuk. 245 m után kiérünk az állatsimogatóhoz vezető aszfaltútra (HM-25), amelyen átkelünk, majd a túloldalon betérünk a fák között jól látható ösvényen és a kék sáv jelzést követjük. Nagyjából 650 m-t haladunk az erdői fái között, hamarosan pedig megpillantjuk magunk előtt a Kis-Magura jellegzetes kúp alakú csúcsát. 130 m múlva egy út letér Szelicse felé (HM-26), de mi haladunk tovább előre, és egy jókora lélegzetvétellel nekivágunk az előttünk levő 60 m-nyi szintemelkedésnek. Hamarosan megérkezünk túránk következő fontos állomásához, a Kis-Magura, vagy Szelice Magura csúcsán levő ellenőrzőponthoz (4. EP), a Feleki-gerinc délnyugati csücskéhez. A 827 m magas csúcson fantasztikus körpanoráma fogad, tiszta időben még a Torockói-hegységet is láthatjuk, emellett a Gyalui-havasok vonulata, a Gorbó-gerinc és a szászfenesi Leányvár is feltűnik előttünk, alattunk pedig Szelicse terül el. Miután igazolólapunkba beragasztották az újabb matricát és magunkba szívtuk a csodás látványt, elindulhatunk visszafele a már ismert útvonalon. 2,2 km megtétele után ismét az Árpád-csúcs alatt találjuk magunkat (HM-21), viszont nem térünk vissza a csúcusra, hanem tovább haladunk előre a széles földúton. 250 m múlva egy keskenyebb út leválik jobbra (HM-27), de mi haladunk tovább előre, hamarosan pedig egy látványos koronájú, magányos fához érünk

(HM-28), ahol jobbra térünk. Innentől kezdve egy gerincúton haladunk, ahonnan tökéletes kilátás nyílik a szinkavalkádba öltözött Bükk-erdőre, a Feleki-tetőre és a Torockói-hegység vonulatára, ráadásként pedig fehér törzsű, aranykoronájú nyírfákban is gyönyörködhetünk. 700 m kellemes séta után utunk kettéágazik (HM-29), mi pedig a kis csúcsra felvezetőt választjuk. 570 m múlva egy keskenyebb út lekanyarodik balra (HM-30), de mi haladunk tovább egyenesen előre. Közel 250 m múlva utunk kettéágazik (HM-31), itt választhatjuk a jobb oldali utat, később viszont ez az út be fog térni az erdőbe, így majd rá kell térnünk a bal oldalra, ami enyhén lekanyarodik balra. Hamarosan ismét útelágazáshoz érünk (HM-32), ahol jobbra térünk, és fokozatosan ereszkedni kezdünk a Mikes völgye felé. 860 m távolságot megtéve közel 100 m-t ereszkedünk, majd kiérünk egy mezőre (HM-33), amelyet átszelünk, egy hajtókanyart kirajzolva pedig rátérünk az erdő mellett haladó makadámútra, amely kivezet a mikesi aszfaltútra (HM-34). Az úttest mellett haladva csupán 300 m-t kell még gyalogolnunk, majd be kell térnünk jobbra (HM-35) és hamarosan megérkezünk túránk következő állomásához, a Mikesi-tóhoz (5. EP), ahol az étterem teraszán berendezett ellenőrzőpontnál pecsételtethetjük le igazolólapjainkat. A Mikesi-tó egy mesterségesen létrehozott víztározó, a gát 1988-1989-ben készült el a Mikes-patak és a Hosszú-patak összefolyásánál, hogy megvédjék a völgyet és Mikes (Micești) települést az áradásoktól. A tó 2 ha területen terül el (60 m széles, 350 m hosszú), 1992-től magántulajdonban van, 2009-re épült fel a panzió, amely azóta egyre bővül, a tavat halakkal telepítették be. Miután felfrissítettük és kipihentünk magunkat, indulhatunk is tovább, utunk pedig rövid időre elválik a K35-ös útvonaltól. Eleinte visszafele haladunk az aszfaltút mellett, majd 110 m után be kell térnünk jobbra az erdőbe (HM-38). A fákon régi, kopott kék sáv jelzést figyelhetünk meg, ami sok helyen hiányos, így az ideiglenesen kihelyezett jelzéseket kell követnünk. 370 m megtétele során enyhén emelkedünk, majd a kék jelzésű út élesen jobbra tér (HM-39), nemsokára pedig belefutunk egy másik útba (HM-40), ahol balra kell térnünk. 260 m után egy többszörös elágazáshoz érünk (HM-41), ahol egyenesen kell tovább haladnunk a kék sáv jelzést követve, 270 m után pedig ismét egy nagyobb elágazáshoz érünk (HM-42), ahol ismét az előre vezető utat választjuk. Innen már csak 250 m és kiérünk a Mikes-gerincen vezető, piros sáv jelzésű turistaútra (HM-43), amelyen balra térünk. Ettől kezdve ismét ugyanazon az útvonalon haladunk a K35-ös változat résztvevőivel. A széles erdei úton haladva élvezhetjük az októberi erdő szinkavalkádját, majd 2 km séta után egy elágazáshoz érünk (HM-44), ahol a piros jelzés enyhén balra tart, mi viszont a jobb oldali, kevésbé benőtt utat választjuk. Alig 100 m múlva a két út ismét egybefut, 630 m gyaloglás után pedig megérkezünk a következő ellenőrzőponthoz, az Adrenalin Parkhoz (6. EP), ahol az év nagy részében izgalmas akadálypályák várják az érdeklődőket. Miután megkaptuk az újabb matricát igazolólapunkba, a piros sáv jelzésen haladunk tovább, 345 m múlva pedig egy T-elágazáshoz érünk (HM-45), ahol haladunk tovább egyenesen. Nagyjából 200 m múlva egy Y-elágazáshoz érünk (HM-46), ahol a jobb oldali, enyhén emelkedő utat választjuk. Elhaladunk a rádiós ház mellett, majd nemsokára a sárga sáv jelzésű útról letérünk jobbra (HM-47), áthaladunk egy tisztáson és betérünk a sűrű fenyvesbe. Jelzetlen ösvényen haladunk eleinte fenyők, majd magas bükkfák birodalmában, majd egy 800 m hosszú enyhe ereszkedés után megérkezünk túránk következő állomásához, a Majláth-kúthoz (7. EP). A hűsítő forrás vizével feltölthetjük kulacsainkat, majd az igazolólapunk lebélyegzése után folytathatjuk utunkat a kék sáv jelzésen. Innentől kezdve ugyanazon az útvonalon haladunk a Gy20 túraváltozat résztvevőivel egészen a célig. A Sáros-bükkben megcsodálhatjuk Kolozsvár geológiai jellegzetességeit, a gömbköveket, amelyek valószínűleg a hajdani tenger visszahúzódása nyomán itt maradt kőzetekből keletkeztek, amelyek köré a szubtrópusi erdők szén-dioxidban dús vizének köszönhetően homokszemcsék cementeződtek. A gömbkövek különböző méretűek, a dió nagyságútól elérhetik az 1,5 m-es átmérőt is, számuk viszont sajnos egyre fogy, hiszen házak díszítésére is felhasználják. Kolozsvár környékének ezek a geológiai

érdekességei, a „feleki gömbök” a Feleki-gerinc déli oldalában Györgyfalvától Szelicséig mindenütt megtalálhatók, ráadásként Jókai Mór is megemlíti őket írásaiban: *„Kolozsvárt elhagyva Feleken vitt keresztül az út, melynek hegyein teremnek azok az óriási kőgombócok, miknek keletkezéséről nincsenek tisztában tudósaink.”* 800 m múlva utunk belefut az Adrenalin Park irányából érkező piros sáv jelzésbe (HM-48), majd 1,1 km fokozatos ereszkedés után kiérünk az erdőből (HM-49). Innen–Makadámúton haladunk tovább, miközben megjelennek az első házak jelezve, hogy visszatértünk a civilizációba. 340 m után kereszteződéshez érünk (HM-50), ahol nem térünk le balra, hanem követjük tovább enyhén jobbra a piros sáv jelzést a Profesor Nicolae Mărgineanu úton. 330 m múlva a piros sáv jelzés letér balra (HM-51), mi viszont előre tartunk tovább egy keskenyebb úton kerítések között. Még csak 830 m-t kell megtennünk és megérkezünk utunk következő állomásához, a Bükki Kemping ellenőrzőponthoz (8. EP), amelyet a Jókai teljesítménytúra hosszú változatainak résztvevői nagyon jól ismernek. Miután lepecsételtettük igazolólapjainkat, átkelünk a szelicsői úton (HM-52), és balra vesszük az irányt, majd 640 m múlva betérünk jobbra a Szent János úton (HM-53). Mivel ezen a szakaszon nincs járda, óvatosan haladjunk az út szélén, amíg a piros sáv jelzés be nem tér ismét az erdőbe (HM-54). Innentől kezdve fokozatos ereszkedésben lesz részünk, 1,1 km után pedig útelágazáshoz érünk (HM-55), ahol a sárga sáv jelzés letér jobbra, mi viszont tovább haladunk előre a piros sáv jelzésen. 1,2 km és közel 60 m ereszkedés után kiérünk egy nagy tisztásra, ahonnan ismét szép kilátásban lehet részünk. A kolozsvári túrázók a Bükknek ezt a részét Diósnak nevezik, hiszen a tisztás alatti domboldalt diófák borítják. A régi bükki irányjelzőtáblához (9. EP) érve megkapjuk utolsó előtti matricánkat igazolólapunkba, majd ezután nem haladunk tovább egyenesen a piros sáv jelzésen, mint a K35-ös túra kerékpáros résztvevői, hanem letérünk élesen balra a Szent János-kút felé vezető makadámúton. 120 m után leágazik jobbra egy kis ösvény (HM-56), amely levezet a Plecska-patak völgyébe, erre haladunk tovább, majd 75 m színteresszédést követően a Szent János út mellett találjuk magunkat. Itt legyünk nagyon körültekintők és óvatosan keljünk át az úttesten, majd folytassuk utunkat a mezőt átszelő ösvényen. Ha sikerül szárazon átjutnunk az alacsony vízhozamú Plecska-patakon (HM-57), az erdőben folytatjuk utunkat, 300 m után pedig belefutunk abba az ösvénybe (HM-58), amelyen a Gy10-es útvonal is halad. Innen egy ideig a narancssárga kör jelzést fogjuk követni. 420 m múlva egy kisebb elágazáshoz érünk (HM-59), itt a jobb oldali utat válasszuk, továbbra is követve a narancssárga kört. Hamarosan a két út ismét összefut, majd 260 m után kiérünk egy újabb elágazáshoz (HM-60), ahol a narancssárga körrel jelzett út jobbra tér a Szent János út irányába, nekünk viszont balra kell tartanunk, a Traseul Veveriței fehér nyílnál pedig le kell térnünk jobbra egy jelzetlen ösvényen. Egy rövid, 250 m-es szakasz után ismét találkozunk a kék kereszt jelzéssel (HM-61), innen egy kisebb emelkedőt kell megtennünk, majd újabb 250 m után ahhoz a ponthoz érünk, ahol reggel már elhaladtunk. Itt jobbra térünk a már ismert ösvényünkön, az erdő széléhez érve ismét kikerüljük a nagy gödröt, majd a domboldalról letekinthetünk a rajt és cél helyszínére, ahol résztvevők és szervezők nyüzsögnek. Beereszkedünk a völgybe, ahol beragasztják az utolsó matricát is igazolólapunkra, a jól megérdemelt jelvény és oklevél átvétele után pedig következhet a teljesítménytúrák elmaradhatatlan programja, a finom gulyás elfogyasztása.